

Hvorledes altsaa den ærede Rigsdagsmand end vil vende sig med sine Argumenter, saa har han flaaet det ene ihjel med det andet. Endelig kom den ærede Rigsdagsmand med det, som han maaffee troer klinger godt i Thinget, at Skolemulterne burde falde bort; ja, deri er jeg fuldkommen enig med ham, og, kunde han vise mig den mindste Mulighed for, at disse Skolepenges Paalaggelse kunde frie os for Skolemulterne, saa vilde det være en Bevæggrund for mig til at vakle, men Bevist derfor vil og maa briste for den ærede Rigsdagsmand; han vil ikke kunne bevise, hvorledes det skulde komme frem, at vi ved Skolepengene skulde blive frie for Skolemulterne. Var det den ærede Rigsdagsmands Mening, at dette vilde blive Tilfældet, saa var det jo urigtigt, naar han omtalte, at han havde villet stille et Forslag om Skolemulternes Afskaffelse; thi, naar Skolemulterne falde bort ved Vedtagelsen af denne Paragraph, saa er jo et specielt Forslag derom overflødig. Den ærede Rigsdagsmand indrømmede altsaa selv, at de ikke vilde bortfalde ved Paalaggelsen af Skolepenge, og hans Paastande ere altsaa ganske tydeligt af den Natur, at den ene flaaer den anden ihjel, og at ingen af dem kan staae sig ved en nærmere Derveielse.

G. Winther: Det var blot i Anledning af den Bemærkning, der blev gjort af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3die Valgkreds (Barfod), at man af vor Afstemning over § 11 skulde kunne drage nogen Slutning med Hensyn til det Spørgsmaal, om man mener, at Skolepengenes Udredelse er et rigtigt eller urigtigt Princip, at jeg har begjæret Ordet. Jeg troer, at efter den Maade, Paragraphen er bleven til paa, maa det indrømmes, at man kan stemme for den, uden at derfra kan drages nogen bestemt Slutning herom, og jeg maa erklære, at, naar jeg stemmer for den, er det ikke, fordi jeg anerkjender, at Skolepengenes Udredelse af dem, der have Børn i Skole, ikke skulde være det Rigtigste.

Nagaard. Jeg skal ikke yderligere imødegaae, hvad den ærede Ordfører udtalte mod hvad jeg før yttrede. Det synes mig ufor-

dent. Jeg skal derimod villigt indrømme, at jeg maaffee gjorde mig skyldig i en Unøiagtighed, naar jeg sagde, at det var Bøndestanden alene, der havde fri Skolegang for sine Børn; jeg vidste naturligvis meget godt, at man ogsaa i Kjøbstæderne har Friholder, men jeg vidste tillige, og det vil Ordføreren vistnok ogsaa indrømme mig, at næsten alle de, der i Kjøbstæderne i Formuesforhold staae lige med en stor Dæl af Bøndestanden, navnlig med den hele Gaardmandsclasse, betale for deres Børns Underviisning (En Stemme: Det gjør Gaardmandsclassen ogsaa!) og ere nødte til at betale for at faae deres Børn godt underviste. Nei, det gjøre Gaardmændene ikke, de betale kun hvad der bliver dem paalignet, ligesom enhver Anden, der ingen Børn lader gaae i Almueskolen.

Forøvrigt er det mig ret kært at høre, at baade den ærede Rigsdagsmand, som er Ordfører, og nogle senere Talere, som formodentlig ville stemme imod dette Forslag, dog ere enige i Principet; thi det viser, at der er noget Uklart med Hensyn til deres Afstemning. Vi have naturligvis ikke kunnet sige, at Skolemulterne ligefrem vilde bortfalde, naar vort Forslag til § 11 blev Lov, og det behøver jeg vist ikke at forklare; thi det følger temmelig ligefrem af sig selv. Jeg sagde kun, at jeg haabede, at, naar denne Regel blev almindelig, at der skulde betales Skolepenge, saa vilde det blive en naturlig Dvergang til, at Multerne kunde affattes. Jeg før mit personlige Vedkommende vilde ønske, at de strax kunde affattes; men jeg veed meget godt, at der er saa Mange, der ere imod det, at det for Liden ikke kan nytte at foreslaae det.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fik man til Afstemning, hvorved:

1) 1ste Deel af H. M. Petersens Underændringsforslag:

Den anden Sætning af andet Stykke af den paa Bladet Nr. 63 af H. Hage m. fl. foreslaaede § 11 affattes saaledes:

„Paa samme Maade ansættes Skolepengene for Huusmænd med over 1 Skp. Hartorn, eftersom de have eet, to eller flere end